

Wid lilla mademoiselle
Christina Maria Calamni
saliga hädanfärd, den 30.
O...

1700-1829 81 Cbza 1789 Calamnius

National Library
of Sweden

2310

Lilla Mademoiselle

CHRISTINA MARIA CALAMNII

Saliga Hådanfärd,

Den 30. October 1789.

GRANA, sept. 1789.

10

18. 17
Sack, täcka Barn, ty HERN Kallar,
Sack, Anglabild, til Anglars frögd,
Sack upp til Salems Sköna wallar,
Njut lif i Härlighetens högd;
Fbrädrar, Eder trösta läten,
Och Eldgt och Bänner, icke gräten,
det bbr ej vara sorgelat,
At denna wakra Nos från jorden
I Paradis är flyttad worden,
Ur stormen kommit under taf.

Wår werld har millioner snaror,
Som äldre är så Kännas wid,
Men hon har sluppit alla faror,
Hon dog ju i behaglig tid,
När hon, så snäll och tåkt i werlden,
Fortskyndad, genom sista fården,
Til högre dygd och skönhet war,
Och ho kan det med skjal beklaga,
At, innan hon bordt swårdet draga,
Hon redan ewig seger har.

Des ögons speglar må då brista,
Och alt försvinna för Des syn,
Hon må en dödlig hydda mista,
För at så bo långt öfver Fyn,
Nu reste och den sälla Andan,
Och straxt wid de okända Landen,
En Angel Henne handen ger,
Och Hon, förnögd på glädjens wingar,
Sig gränslöst öfver tiden svingar,
Och jorden icke mera ser.

O! där Hon lilla Systren råkar,
Som nylig ödd i frögden bor,
Hon glädlynt straxt med Henne språkar,
Och hälsning bär från Far och Mor;
Men tyst, nu Himlens Chorer ropar:
O! föliens Käre Barn, tilhoppa
At lära Nya Wisan rätt,
De gå och så den Näden róna,
At bli alt mera ewigt skóna
Af desse sälla lefnads sätt.

Må, Lilla Wán, för Dina dagar,
För altihop, wi tacke Gud,
Och nöjde med hwad Han behagar
Dig unne wara Eamsens Brud;
Allena en och nitti minnar
Den store Guden og Dig lånar,
Och så sitt Lån tillbaka tog,
Men efter Du så lycklig blifwit,
Må på Din Grasstén det bli skrifwit,
At Du har lefwat länge nog.

Act!

Ad! njue då frögden Gud Dig ämnat,
Doch aldrig blir Ditt minne glömdt,
Du har väl våra orter lämnat,
Men af rodet affjed följes ömt:
O! Skaparns Lilla Mästerstycke,
Bland Barnens hop Du föra Småcke,
Färdväg och lys i HERrens Hand,
Och måtte vi vår tid så föda,
Att vi få Dig till sluttet möta
Uti det stora Eifroets Land.

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]